

РЕШЕНИЕ

№ 48

гр. Кърджали , 16.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, II СЪСТАВ в публично заседание на десети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Валентин К. Спасов

при участието на секретаря Симона Б. Иванова
като разгледа докладваното от Валентин К. Спасов Административно наказателно дело № 20215140200528 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 210 от 25.03.2021 г., издадено от директор на Териториална дирекция „Т.“ гр.Пловдив на Агенция „М.“, с което е постановено: 1. налагане на административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лв. на „С.“ ЕООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр.Кърджали, ж.к.Б., бл.,*.“, ап.**, на основание чл.118, ал.1 от ЗАДС, за извършено нарушение по чл.95, ал.1 от ЗАДС; 2. отнемане в полза на държавата на средствата, послужили за извършване на нарушението – 1 брой крайник за свързване към пистолет, за зареждане на моторни превозни средства от колонка, за зареждане на автомобили с втечнен нефтен газ (LPG), собственост на „С.“ ЕООД, ЕИК *****, на основание чл.124, ал.2 от ЗАДС; 3.отнемане стоката, предмет на нарушение, в полза на държавата – 21.5 литра втечнен нефтен газ пропан-бутан (LPG) от „С.“ ЕООД, ЕИК *****, на основание чл.124, ал.1 от ЗАДС, но тъй като стоката липсва, е присъдено да се заплати нейната равностойност в размер на 20 лева.

Жалбоподателят „С.“ ЕООД гр.Кърджали намира издаденото

наказателно постановление за незаконосъобразно. Твърди, че по време на проверката били снети обяснения от служител, който обяснил, че имало забрана от управителя на дружеството за пълнене на туристически бутилки с втечен нефтен газ, но въпреки това на своя отговорност напълнил такава. На наказващия орган била предоставена и издадената от управителя заповед в тази насока. Затова отговорно лице се явявал в случая съответният работник, като неправилно бил определен субектът на нарушението. Дружеството не било осъществило състав на нарушение по чл.118 вр. чл.95, ал.1 от ЗАДС, тъй като дейността му попадала в приложното поле на чл.95, ал.2 от ЗАДС. В случая следвало да намери приложение нормата на чл.126б от ЗАДС. Заредената газ била за 20 лв., като дължимият акциз дори в двоен размер бил под 100 лв. Предвид ниското количество гориво, което било в пряка връзка със стойността на акциза, то и обществената опасност била занижена. Чл.126б от ЗАДС изрично препращал към чл.118 от ЗАДС и нямало как да се приеме, че първата норма не е относима. Неправилно наказващият орган констатирал тежестта на нарушението по смисъла на чл.27, ал.2 от ЗАНН, тъй като преценката за маловажност в случая била дадена в чл.126б, ал.2 от ЗАДС. Неправилно бил приложен материалният закон, поради обстоятелството, че случаят разкривал признаците на маловажност. При маловажни случаи по чл.95, ал.1 от ЗАДС следвало да се пристъпи към реализация на личната отговорност на извършителя, а не към обективна отговорност на юридическото лице, тъй като разпоредбата на чл.118, ал.1 от ЗАДС предвиждала санкция, както за физически лица, така и за юридически лица. Жалбоподателят моли за решение, с което атакуваното наказателно постановление да бъде отменено изцяло.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от упълномощен адвокат, който поддържа жалбата. Моли наказателното постановление да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно по изложените в жалбата съображения. Претендира и за направените разноски по делото.

Административнонаказващият орган, чрез своя процесуален представител в съдебно заседание оспорва жалбата. Относно твърденията за маловажност, изтъква, че същността на деянието не била в неплащане на дължимото държавно вземане, а в нарушение на забраната за пълнене на втечен нефтен газ в бутилки, различни от бутилки за газови уредби на

МПС. Жалбоподателят имал още два съставени акта, съответно и две издадени наказателни постановления. С първото от тях му било отправено предупреждение на основание чл.28 б.,а“ от ЗАНН, а с другото му била наложена имуществена санкция и това съставлявало отегчаващо обстоятелство. Нямало как да се приложи чл.28 б.,а“ от ЗАНН, тъй като същата норма вече била прилагана спрямо дружеството. Моли наказателното постановление да бъде потвърдено, като настоява и за присъждане на разноските по делото.

Районна прокуратура-Кърджали, редовно призована за съдебното заседание на основание чл.62 от ЗАНН, не се представлява.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 17.11.2020 г. митническите служители В.П. и Г.М. извършили проверка в обект, представляващ бензино-газстанция, намираща се на адрес гр.Кърджали, бул.,Б.“ № **, стопанисвана от „С.“ ЕООД гр.Кърджали. Поводът за проверката бил получен сигнал в Териториална дирекция „Т.“ гр.Пловдив за нерегламентирано пълнене на бутилки за битови нужди в обекти за зареждане на моторни превозни средства на бензиностанция в гр.Кърджали. За целта на проверката, след извършено наблюдение, митническите служители установили, че около 13:50ч. клиент на бензиностанцията предоставил за зареждане с газ бутилка за битови нужди. Служителят С.М.К., който работел на трудов договор в обекта и обслужвал бензино-газстанцията, извършил зареждане на 21,5 литра втечен нефтен газ (LPG) в предоставената му бутилка. Той я заредил от пистолет на колонка, предназначена за зареждане на моторни превозни средства с втечен нефтен газ (LPG), посредством използването на месингов накрайник. За зареденото в бутилката количество от 21,5 литра бил издаден фискален бон от 17.11.2020 г. на стойност 20.00 лв., по единична цена на литър – 0.93 лв., и отчетена транзакция № 0071614. При извършения оглед на бутилката за битови нужди било установено, че същата е с № ***, собственост на „Т.“ АД, с тегло 14.6кг. Действията на контролните органи били документирани в Протокол за извършена проверка № 2351/17.11.2020 г. С Опис на иззети веществени и писмени доказателства бил иззет 1 брой месингов накрайник за свързване

към пистолет, за зареждане на моторни превозни средства от колонка с втечен нефтен газ (LPG). Били снети писмени обяснения от служителя на бензиностанцията К., както и на собственика на бутилката за битови нужди-С.Х. По повод така установеното нарушение, на 19.01.2021 г. свидетелят В.П. съставил срещу „С.” ЕООД гр.Кърджали АУАН по чл.95, ал.1 от ЗАДС. Същият бил връчен на надлежно упълномощено от дружеството лице, което го подписало и получило без възражение. На 21.01.2021 г. при наказващия орган постъпило писмено възражение срещу съставения акт. Възражението не било уважено и на 25.03.2021 г. било издадено атакуваното наказателно постановление, с което жалбоподателят е санкциониран на основание чл.118, ал.1 от ЗАДС за нарушение по чл.95, ал.1 от ЗАДС.

Изложената фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите В.П. и Г.М.; Акт за установяване на административно нарушение № 125 от 19.01.2021 г.; Заповед № ЗАМ-43/32-8734 от 07.01.2019 г.; Протокол от 23.02.2021 г. за определяне на пазарна цена на стоки; Заповед № 16/01.10.2020 г.; Приемо-предавателен протокол от 17.11.2020 г.; Складова разписка № 4900573302 от 30.11.2020 г.; Протокол за извършена проверка № 2351/17.11.2020 г.; Опис на иззети веществени доказателства към Протокол за извършена проверка № 2351/17.11.2020 г.; Фискален бон от 17.11.2020 г.; Опис на иззети акцизни стоки към Протокол за извършена проверка № 2351/17.11.2020 г.; Писмени обяснения от 17.11.2020 г. – 2 бр.; Трудов договор № ***** г.; Акт за установяване на административно нарушение № 155 от 17.12.2020 г.; Наказателно постановление № 11 от 31.03.2021 г.; Акт за установяване на административно нарушение № 154 от 17.12.2020 г.; Наказателно постановление № 12 от 22.02.2021 г., както и другите приети по делото писмени доказателства.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Разпоредбата на чл.95, ал.1 от ЗАДС забранява пълненето на втечен нефтен газ (LPG) в бутилки, различни от бутилките за газови уредби за

автомобили, в станции за зареждане на моторни превозни средства. Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът намира, че дружеството „С.“ ЕООД гр.Кърджали действително е осъществило така вмененото му нарушение. Установи се по несъмнен начин, че на процесната дата в бензино-газстанцията, стопанисвана от жалбоподателя, е била заредена с втечен нефтен газ (LPG) бутилка за битови нужди, т.е. бутилка, различна от бутилките за газови уредби за автомобили. Зареждането било извършено от колонка, предназначена за зареждане на моторни превозни средства с втечен нефтен газ (LPG). Затова и с оглед на така констатираното нарушение, законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството на основание чл.118, ал.1 от ЗАДС, предвиждащ, че лице, което наруши разпоредбата на чл.95, се наказва с глоба в размер от 1 000 до 3 000 лв. - за физическите лица, и с имуществена санкция в размер от 3 000 до 10 000 лв. - за юридическите лица и едноличните търговци. Определената по вид и размер санкция е ориентирана към минимума и е справедлива, съответства в пълна степен на обществената опасност на деянието и дееца. Правилно на основание чл.124, ал.2 от ЗАДС са отнети в полза на държавата средствата, послужили за извършване на нарушението – 1 брой накрайник за свързване към пистолет за зареждане на моторни превозни средства от колонка, за зареждане на автомобили с втечен нефтен газ (LPG), собственост на жалбоподателя, както и на основание чл.124, ал.1 от ЗАДС – равностойността на стоката предмет на нарушение, в размер на 20 лева, представляваща 21.5 литра втечен нефтен газ пропан-бутан (LPG).

При извършената служебна проверка не бяха констатирани нарушения на процесуалните правила или на материалния закон, допуснати в хода на административнонаказателното производство. Актът за установяване на административно нарушение и обжалваното наказателно постановление са съставени правилно и законосъобразно, от компетентен орган, съдържат необходимите реквизити по чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Нарушението е пълно описано с всички относими към конкретния състав признаци, обстоятелства, при които е извършено, а също и доказателства, които го подкрепят. От съдържанието на АУАН и наказателното постановление по еднозначен начин се установява за какво деяние е санкциониран жалбоподателят и каква е

неговата правна квалификация. Неоснователен е доводът, че отговорно лице се явявал в случая съответният работник, който извършил зареждането, като неправилно бил определен субектът на нарушението. В случая се касае за нарушение извършено от юридическо лице, чиято отговорност по арг. от чл.83 от ЗАНН е обективна и безвиновна. Поради това деянието не следва да се доказва изобщо от субективна страна и да се изследва знаел ли и съзнавал ли е дееца елементите от фактическия състав на сочената като нарушена правна норма. Жалбоподателят е бил длъжен при осъществяване на дейността си като юридическо лице да вземе всички необходими мерки и да изпълни задълженията, които му вменява законът и като не е сторил това следва да понесе имуществена санкция. До друг извод не води и факта, че в чл.118, ал.1 от ЗАДС е предвидена и санкция за физически лица, тъй като в правомощията на наказващия орган е да прецени чия отговорност да ангажира. Не се споделя и искането за прилагане на чл.126б от ЗАДС, уреждащ маловажните случаи на нарушения, предвид установеното системно извършване от жалбоподателя на забранената дейност по чл.95, ал.1 от ЗАДС. Нарушения по този текст са били установени в стопанисвания от жалбоподателя обект и на 11.11.2020 г. и 11.12.2020 г., като за първото от тях вече е прилагана разпоредбата относно маловажния случай. Това е видно от приетите като доказателства по делото АУАН № 154 от 17.12.2020 г., АУАН № 155 от 17.12.2020 г., Наказателно постановление № 12 от 22.02.2021 г. и Наказателно постановление № 11 от 31.03.2021 г. И не на последно място, чл.126б, ал.1 от ЗАДС предвижда, че за маловажни случаи на нарушения по чл.118, 120, 122, 123, 126 и 126а, установени при извършването им, митническите органи *могат да налагат глоби* с фиш по реда и в размерите, установени в чл.39, ал.2 от ЗАНН, т.е. прилагането на текста е само относно глобите и само възможност за митническите органи. Твърденията за невисоката обществена опасност на деянието са отчетени от наказващия орган, който е наложил минималната предвидена в закона санкция. Не почива на събраните по делото доказателства и доводът, че дейността на жалбоподателя попадала в приложното поле на чл.95, ал.2 от ЗАДС, тъй като условията на тази норма не са изпълнени. Ето защо съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото и направената претенция за разноски, на основание чл.63, ал.5 вр. ал.3 от ЗАНН следва на административнонаказващия орган да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от ЗПП. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. По силата на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е от 80 до 120 лв. В случая по делото е проведено едно съдебно заседание, на което е взел участие процесуалният представител на наказващия орган, поради което следва да се присъди възнаграждение в размер от 100 лв. Доколкото издателят на наказателното постановление се намира в Агенция „М.“ с адрес гр.София, ул.„Г.С.Р.“ № **, именно в полза на същата в качеството ѝ на юридическо лице (чл.3, ал.1 от Устройствения правилник на Агенция „М.“) следва да бъдат присъдени разноските по делото.

При този изход на делото, на жалбоподателя не се дължат и не следва да се присъждат направените и поискани разноски за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 210 от 25.03.2021 г., издадено от директор на Териториална дирекция „Т.“ гр.Пловдив на Агенция „М.“, с което е постановено: 1.налагане на административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3 000 лв. на „С.“ ЕООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр.Кърджали, ж.к.Б., бл.„*“, ап.**, на основание чл.118, ал.1 от ЗАДС за извършено нарушение по чл.95, ал.1 от ЗАДС; 2.отнемане в полза на държавата на средствата, послужили за извършване на нарушението – 1 брой месингов накрайник за свързване към пистолет, за зареждане на моторни превозни средства от колонка, за зареждане на автомобили с втечен нефтен газ (LPG), собственост на „С.“ ЕООД, ЕИК *****, на основание чл.124, ал.2 от ЗАДС; 3.отнемане стоката, предмет на нарушение, в полза на държавата – 21.5 литра втечен нефтен газ

пропан-бутан (LPG) от „С.“ ЕООД, ЕИК *****, на основание чл.124, ал.1 от ЗАДС, за която е присъдена нейната равностойност в размер на 20 лева, предвид, че стоката липсва.

ОСЪЖДА „С.“ ЕООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр.Кърджали, ж.к.Б., бл.,*“, ап.**, да заплати на Агенция „М.“ с адрес гр.София, ул.,Г.С.Р.“ № **, сумата в размер на 100 лв., представляваща направени разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Кърджали по реда на глава 12 от АПК, в 14- дневен срок от съобщението му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____